18/09/2020

Тематична вечер, посветена на св. Яков Анхиалски, се проведе в Поморие

С голяма радост християните в Поморие посрещнаха в най-стария поморийски храм „Преображение Господне“ икона на св. Яков Изповедник, епископ Анхиалски, чието име доскоро беше непознато на църковната общност у нас. Големият аскет, останал във византийските извори и като св. Яков Велики, е живял през иконоборческия период и за близо две десетилетия е оглавявал епископската катедра в Анхиало като сподвижник на св. патр. Тарасий.

Тематичната вечер, посветена на големия светец, събра в църквата „Преображение Господне“ множество поморийци, но също и християни от Бургас, Ахелой и други близки градове, пожелали да научат нещо повече за живота на този светител.

Д-р Венцислав Каравълчев от Богословския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“ разказа за своето проучване върху живота на св. Яков. Самостоятелно житие на светеца не е достигнало до нас, а сведенията за него черпим от житието на неговия ученик св. Антоний Нови. Св. Яков е бил духовен старец на св. Антоний, въвел го в молитвения живот в исихия (духовен покой). Тук откриваме и първото сведение за светеца като епископ на Анхиало: „Там той (Антоний) намерил живеещия наблизо отшелник св. Яков, бивш епископ на Анхиало в дните на светейшия Константинополски патриарх Тарасий. Той го научил на правилото за пълен покой и уединение, като получил от този светец най-голямо умиротворение, [а в негово лице придобил] опитен лекар за душевните страдания“.

Св. Яков придобил голяма благодат, която освобождавала тялото му от принудата на природните закони и е можел да става невидим (подобно и на един съвременен негов съименник – преподобния старец Яков Цаликис, 1920-1991 г.). Починал е в дълбока старост – на сто и двадесет години, се отбелязва в житието, като е бил погребан в своя манастир „Св. Кирик“ в малоазийския Олимп, в периода между 838 до 841 г.

Последва оживена дискусия върху иконографията на светителя, върху периода на неговото светителство в Анхиало (около двадесет години) и присъствието на града в историческите извори от тази важна епоха в историята на Църквата. „Сякаш епископът се върна в града си“, обобщи общите чувства един от участниците в дискусията. Д-р Каравълчев отбеляза, че трудът на църковните историци, особено в областта на агиологията, остава безплоден, ако не води до молитвено общение между нас, днешните християни, и светците, които са живи в Христос и имат дръзновение към Него да се молят за нас. Затова той призова жителите на Поморие да търсят молитвеното застъпничество на светеца, за да може той да яви своята благодатна сила.

Свещ. Яни Янев освети две икони на св. Яков Анхиалски: едната изписана от иконографката Майя Стоилова, реставратор в Рилския манастир и дарена от нея на храма, и друга – дело на иконописеца Йордан Йорданов, която е поръчана от Сдружението с нестопанска цел „Граждани на Поморие“, като средствата за нея са събрани от енориаши. Първата икона ще остане за поклонение в старинния храм „Преображение Господне“, а втората ще бъде пренесена в другата поморийска църква „Рождество Богородично“, за да могат повече хора да разберат за този свят епископ на града и да търсят неговата помощ. С голям ентусиазъм хората, желаещи да бъде възродена

молитвената памет за древния анхиалски епископ, организираха изписването на иконите и пренасянето им в морския град. Те се надяват паметта на светеца да бъде почитана тържествено всяка година на 21 март, когато се отбелязва по църковния синаксар, и да стане част от празничния календар на града.

Повече за Анхиалския светител можете да прочетете в статията „Св. Яков Изповедник и епископ Анхиалски – невидимият закрилник на Поморие“

— dveri.bg